Istoria ascunsă a versetului patruzeci – numărul cinci

Împrospătarea primelor patru articole

Jeff Pippenger
2026-04-01

Pe măsură ce revenim pentru a identifica istoria ascunsă a versetului patruzeci, pare înțelept ca mai întâi să trecem în revistă elementele de bază ale primelor patru articole din această serie. Primul dintre cele patru articole ale acestei serii a prezentat o interpretare profetică, înfățișându-L pe Hristos ca Leul din seminția lui Iuda (și Alfa și Omega), care desigilează porțiuni din capitolul unsprezece din Daniel în momente cruciale, pentru a călăuzi mișcarea finală de reformă a celor 144.000. Acesta arată că istoria primului și a celui de-al doilea înger se aliniază cu istoria soliei celui de-al treilea înger, identificând astfel că, în 1989 (la 126 de ani după răzvrătirea adventistă din 1863), Leul a desigilat Daniel 11:40–45. Aceste versete desigilate urmăresc rana de moarte din 1798 a papalității, vindecarea ei printr-o întreită unire a balaurului, fiarei și prorocului mincinos, conducând înainte spre Armaghedon la „muntele cel slăvit și sfânt” din versetul patruzeci și cinci. Pe măsură ce mișcarea celor o sută patruzeci și patru de mii se apropie de iminenta lege duminicală din Statele Unite, istoria ascunsă a versetului 40 (cuprinzând perioada din 1989 până la acea lege duminicală) a început să fie desigilată în iulie 2023.

Sprijinindu-se pe comentariul lui Ellen White potrivit căruia partea din cartea pecetluită a lui Daniel care se referă la zilele din urmă produce o „creștere a cunoștinței” ce pregătește un popor să stea în picioare. „Untdelemnul” este identificat drept Duhul Sfânt, mesajele divine și caracterul în parabola celor zece fecioare. Desigilarea a declanșat procesul întreit de încercare din Daniel 12:10, în care mulți sunt „curățiți, albiți și încercați.” Istoria reprezintă mai multe puncte profetice în care profația a fost desigilată, începând cu 1989, 11 septembrie 2001 și iulie 2023. Aceste diferite desigilări reprezintă o perioadă de la 1989 până la 11 septembrie, perioada de la 11 septembrie până la legea duminicală care va veni în curând și perioada timpului de întârziere de la 18 iulie 2020 până la 31 decembrie 2023, când solia Strigătului de la Miezul Nopții este desigilată progresiv până la legea duminicală.

Trezirea candidaților de a fi între cei o sută patruzeci și patru de mii, reprezentați de oasele uscate din Ezechiel 37 și de cei doi martori din Apocalipsa unsprezece, care stau în picioare când sunt umpluți cu Duhul, se împlinește prin desigilare. Dacă poporul lui Dumnezeu nu se trezește la această „lumină prețioasă”, care arată primejdii precum puterea papală și legea duminicală, ereziile îi cern (separând pleava de grâu). Repere profetice anterioare, precum Blair Bill din 1888 și Patriot Act, sunt identificate drept avertizări profetice. Articolul arată că toate liniile anterioare ale istoriei profetice reprezentate în Daniel capitolul unsprezece se repetă în versetele 40-45. Articolul arată că chipul fiarei este format mai întâi în Statele Unite și apoi în lume, așa cum este prefigurat de 321 și de prima lege duminicală, urmat de chipul global al fiarei, prefigurat de 538, când Mihail Se ridică și timpul de probă se încheie.

Al doilea dintre cele patru articole continuă cadrul profetic prin identificarea Patriot Act din 2001 drept „vorbirea” Statelor Unite, în împlinirea Apocalipsei 13:11. Patriot Act a fost prima dintre cele trei repudiări constituționale care sunt paralele cu cele trei repere de la începutul celei de-a șasea împărății din profația biblică: Declarația de Independență din 1776, Constituția din 1789 și Alien and Sedition Acts din 1798. Blair Bill eșuat din 1888, o tentativă de lege națională duminicală, a fost retras asemenea asediului lui Cestius din anul 66; ambele prefigurând anul 2001, când Patriot Act a inițiat în Statele Unite perioada de testare a chipului fiarei. Patriot Act corespunde anului 1776 și a înlocuit dreptul cutumiar englez al principiului „nevinovat până la dovedirea vinovăției” cu dreptul civil roman al principiului „vinovat până la dovedirea nevinovăției”. Reperul din mijloc, reprezentat de 1789 — Procesele Pelosi începând în ianuarie 2022 — a călcat în picioare garanțiile procedurale și materiale ale respectării cuvenite a legii prin lawfare politic, operațiuni sub steag fals și corupție instituțională, negând în mod deschis drepturile fundamentale. Aceste trei repere ale vorbirii din Patriot Act din 2001, Procesele Pelosi din 2022 și viitoarea lege duminicală repudiază în mod progresiv fiecare principiu al Constituției Statelor Unite.

Apoi protestantismul își unește mâinile cu papalitatea și cu spiritismul în întreita unire, moment în care Statele Unite vorbesc ca un balaur, formează pe deplin chipul fiarei, își umplu cupa timpului de probă și încetează ca a șasea împărăție. Apostazia națională este urmată atunci de ruina națională. Vorbirea la legea duminicală este preînchipuită de începutul și prima lege duminicală a lui Constantin din 321, iar apoi sfârșitul și ultima lege duminicală sunt reprezentate de 538.

Toate aceste evenimente sunt ascunse în istoria profetică din Daniel 11:40, care merge în paralel cu linia millerită și, de asemenea, cu linia de la Hristos până la cruce. Apocalipsa 12:15–16 înfățișează Constituția drept „pământul” care a înghițit odinioară potopul de persecuție al balaurului, dar care, în cele din urmă, vorbește ca balaurul la legea duminicală ce va veni în curând. Avertizarea lui Ellen White din Testimonies, volumul 5 (paginile 711 și 451, 452), potrivit căreia orice legislație religioasă care face concesii papalității, și că legea duminicală va descoperi spiritul balaurului, confirmă că cei trei pași din 1776, 1789 și 1798 sunt semne de hotar care prefigurează procesul final de punere la probă în trei etape, care se încheie la testul final, iar procesul de punere la probă este cel care îl pregătește pe poporul lui Dumnezeu să stea în picioare.

Al treilea articol dezvoltă mai departe avertizările lui Ellen White din Testimonies, volumul 5, paginile 451, 452, afirmând că apropiata lege duminicală din Statele Unite marchează momentul decisiv în care națiunea se deconectează pe deplin de neprihănire, desăvârșește întreita unire (protestantismul apucând romanismul și spiritismul). Statele Unite repudiă atunci fiecare principiu constituțional ca guvernare protestantă și republicană și propagă amăgirile papale. Acesta este semnalul că limita îndelungii-răbdări a lui Dumnezeu a fost atinsă, umplând astfel cupa nelegiuirii națiunii, determinând plecarea îngerului milei și declanșând ruina națională. Atunci vine răspunsul la strigătul martirilor din pecetea a cincea: „Până când?”, pe măsură ce se completează un al doilea grup de martiri papali. Spiritul balaurului este descoperit când „mișcarea duminicală” vorbește—slujind drept moderna „urâciune a pustiirii” (despre care a vorbit Daniel și la care a făcut referire Hristos) ca semn de a fugi din cetăți înainte de distrugere. Legea duminicală este

concluzia repudiării progresive a Constituției, care a început în 2001 prin Patriot Act (prefigurat de Blair Bills din 1888, de asediul lui Cestius din anul 66 d.Hr., de botezul lui Hristos, de 11 august 1840 și de Declarația de Independență).

Perioada formării chipului fiarei în Statele Unite include o dublă linie complicată, implicând „coarne" paralele republicane (politice) și protestante (religioase), care, în cele din urmă, se unesc în impunerea prin alianța dintre biserică și stat a legilor duminicale. Această relație oglindește controlul femeii asupra fiarei în cazul fiarei papale și se manifestă pe deplin la răsturnarea principiului fundamental al Constituției privind separarea dintre biserică și stat.

Dinăuntru, timpul de încercare al chipului fiarei pune la probă formarea caracterului (chipul lui Hristos în contrast cu chipul fiarei al Satanei) între toți oamenii, despărțind fecioarele înțelepte de cele neînțelepte, în timp ce, în afară, identifică luptele politice, alianțele și tratatele încălcate ale zilelor din urmă. Perioada din 2001 până la legea duminicală inițiază stropirea ploii târzii (începând când îngerul din Apocalipsa 18 a coborât la 11 septembrie 2001, luminând pământul prin căderea marilor clădiri ale New Yorkului). 11 septembrie începe cernerea adventismului laodicean de ziua a șaptea prin acceptarea sau respingerea soliei „cărticelei" care trebuie mâncată, ca în Apocalipsa 10. Grâul și neghina rămân împreună până la despărțirea lor la legea duminicală, când cei o sută patruzeci și patru de mii sunt înălțați ca steag, iar sosirea revărsării depline a ploii târzii are loc în timpul formării mondiale a chipului fiarei, prefigurată prin 321 până la 538. Apoi începe strângerea marii mulțimi din Babilon, până când Mihail Se ridică și timpul de probă se încheie. Aceasta se aliniază cu judecata care începe mai întâi cu casa lui Dumnezeu de la 11 septembrie, apoi cu lucrătorii din ceasul al unsprezecelea după legea duminicală.

Al treilea articol subliniază că supraviețuirea perioadei în care slava cerească și persecuțiile din trecut se împletesc și se repetă cere o stăpânire prealabilă a profeției, prin metodologia „precept peste precept" din Isaia 28. Metodologia este exemplificată de vrednicii lui Daniel, de ucenicii lui Hristos dinainte de Cincizecime și de Șadrac, Meșac și Abed-Nego la cuptorul aprins, care sunt tipificați ca fiind aceia care sunt pregătiți să stea neclintiți pe „Este scris", în mijlocul lucrărilor uimitoare și al contrafacerilor lui Satana.

Al patrulea articol explică faptul că procesul profetic de testare al formării chipului fiarei în Statele Unite se desfășoară în paralel cu și este interconectat cu cele trei repere constituționale (Patriot Act în 2001 ca „vorbirea" inițială, Procesele Pelosi în 2022 ca punct de mijloc și legea duminicală ca punct final). Procesul de testare pregătește fecioarele înțelepte (cei 144.000) să îndure încercarea culminantă a persecuției care începe la legea duminicală, când apostazia națională duce la ruină. Satana dezlănțuie apoi contrafaceri minunate (pretinzând a fi Dumnezeu prin minuni), iar slava cerească se îmbină cu persecuțiile repetate din trecut, permițând poporului lui Dumnezeu să umble neclintit în lumina care purcede de la tronul lui Dumnezeu. Această pregătire oglindește strategia lui Hristos din Ioan șase (așa cum este comentată în Hristos, Lumina lumii, 394), unde El a îngăduit o probă severă pentru a-i cerne din timp pe urmașii mânați de interes personal, întărindu-i pe adevărații ucenici pentru încercarea lor finală (Ghetsimani, trădarea, răstignirea) prin prezența Sa. În mod asemănător, testul chipului fiarei — cuprinzând formarea lăuntrică a caracterului (chipul lui Hristos versus chipul fiarei al Satanei) și unirea exterioară dintre biserică și stat care

răstoarnă separarea dintre biserică și stat — cerne adventismul laodicean. Testul îi curățește pe cei înțelepți prin acceptarea soliei nesigilate prin metodologia „linie peste linie” din Isaia 28.

Lumina desigilată este lumina celei de-a șaptea peceți (Apocalipsa 8:1–5), manifestată ca foc aruncat pe pământ ca răspuns la rugăciunile sfinților, așa cum a fost preînchipuită prin limbile de foc la revărsarea de la Cincizecime. Lumina desigilată a fost, de asemenea, reprezentată prin strigătul de la miezul nopții al mișcării millerite (care a pregătit intrarea prin credință în Locul Preasfânt) și care se va împlini în strigătul modern de la miezul nopții, desigilat în iulie 2023, în cadrul istoriei ascunse din Daniel 11:40.

Mesajul stropirii ploii târzii de după 11 septembrie, împreună cu sporirea cunoștinței cu privire la papalitate și la legea duminicală, însoțite de desigilarea celor șapte tunete, precum și istoria ascunsă a versetului patruzeci, sunt toate cuprinse în desigilarea Descoperirii lui Isus Hristos. Iluminarea profetică detaliată a formării icoanei fiarei — incluzând luptele ambelor coarne, republican și protestant, partidele politice, adventismul laodicean, apariția celor 144.000, a treia vai a islamului, Rusia, ONU, puterea papală și paralelele hasmoneene — îi înzestrează pe cei înțelepți să recunoască și să-și însușească călăuzirea lui Dumnezeu, fără a uita îndrumarea din trecut (Testimonies to Ministers, 31).

Prin consumarea „cărticelei” (Apocalipsa 10), interiorizând dinainte istoria prin studiu bereean, cei o sută patruzeci și patru de mii dobândesc discernământul de a sta neclintiți pe „Stă scris”, în mijlocul amăgirilor lui Satana. Pregătirea lor le îngăduie să evite a da înapoi spre pierzare (Evrei 10:37–39; Habacuc 2:4), iar după aceea ei sunt manifestați ca biruitori încercați și dovediți, care păzesc poruncile lui Dumnezeu (în special a patra) și credința lui Isus. Ei sunt aceia care străbat criza finală, în care cei drepți trăiesc prin credință, ocrotiți de îngeri, în timp ce cei neînțelepți (care resping metodologia și solia) se confruntă cu o lucrare de rătăcire puternică și sunt fără nădejde. Aceasta se armonizează cu capitolul For the Coming of the King din Testimonies, volumul 9, (începând de la pagina 11), cu simbolismul său 9/11, identificând astfel perioada de la 9/11 până la legea duminicală drept timpul sigilării, în care cei înțelepți înțeleg împlinirea lui Daniel 11 și nu se tem de nimic, în afară de a uita călăuzirea lui Dumnezeu în istoriile sacre din trecut.

Cele patru articole prezintă împreună o interpretare profetică a lui Hristos, ca Leul din seminția lui Iuda și Alfa și Omega, care descoperă părți din capitolul unsprezece al cărții Daniel în momente-cheie pentru a călăuzi mișcarea finală de reformă a celor o sută patruzeci și patru de mii. În 1989, la 126 de ani după „răzvrătirea” adventistă din 1863, Leul a descoperit Daniel 11:40–45, dezvăluind vindecarea rănii de moarte a papalității din 1798 în întreita unire (balaurul, fiara și prorocul mincinos) din versetul 41 și conducând spre Armaghedon, „muntele cel slăvit și sfânt”, unde papalitatea primește judecata ei finală în versetul 45. Această descoperire inaugurează începutul mișcării, producând o „sporire a cunoștinței” (Selected Messages, cartea 2) cu privire la „papalitate și legea duminicală”, declanșând încercarea întreită de a fi „curățiți, albiți și încercați”, așa cum este reprezentată în Daniel 12:10.

Vom continua aceste gânduri în articolul următor.